

Sprawa T-17/02

Fred Olsen, SA przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

Pomoc państwa — Transport morski — Istniejąca pomoc — Nowa pomoc —
Usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji (druga izba w składzie powiększonym) z dnia
15 czerwca 2005 r. II - 2036

Streszczenie wyroku

1. *Skarga o stwierdzenie nieważności — Termin — Rozpoczęcie biegu terminu — Publikacja lub doręczenie — Dzień powzięcia wiadomości o akcie — Charakter subsydiarny — Decyzja Komisji skierowana do państwa członkowskiego stwierdzająca niezgodność pomocy państwa ze wspólnym rynkiem bez wszczynania formalnego postępowania wyjaśniającego — Publikacja — Pojęcie*
(art. 230 akapit piąty WE, rozporządzenie Rady nr 659/1999, art. 26 ust. 1)

2. *Akty instytucji — Uzasadnienie — Obowiązek — Zakres — Uwzględnienie kontekstu (art. 253 WE)*
3. *Transport — Transport morski — Swobodne świadczenie usług — Kabotaż morski — Kabotaż w obrębie Wysp Kanaryjskich — Czasowe wyłączenie stosowania rozporządzenia nr 3577/92 — Skutek dla uprawnień Komisji w zakresie proponowania właściwych środków dotyczących systemu świadczenia usług połączeń morskich między Wyspami Kanaryjskimi (art. 88 ust. 1 WE; rozporządzenie Rady nr 3577/92, art. 6 ust. 2)*
4. *Konkurencja — Przedsiębiorstwa zobowiązane do zarządzania usługami w ogólnym interesie gospodarczym — Misja wymagająca wydania aktu władzy publicznej — Koncesja na świadczenie usług publicznych — Jednostronna rezygnacja ze świadczenia usług — Brak wpływu (art. 86 ust. 2 WE)*
5. *Konkurencja — Przedsiębiorstwa zobowiązane do zarządzania usługami w ogólnym interesie gospodarczym — Definicja usług w ogólnym interesie gospodarczym — Uprawnienia dyskrecjonalne państw członkowskich — Ograniczenie kontroli Komisji do przypadków oczywistego błędu (art. 86 ust. 2 WE; komunikat Komisji na temat usług użyteczności publicznej w Europie, pkt 22)*
6. *Konkurencja — Przedsiębiorstwa zobowiązane do zarządzania usługami w ogólnym interesie gospodarczym — Brak konieczności zastosowania procedury zaproszenia do składania ofert w celu powierzenia tego zadania danemu przedsiębiorstwu (art. 86 ust. 2 WE)*
7. *Konkurencja — Przedsiębiorstwa zobowiązane do zarządzania usługami w ogólnym interesie gospodarczym — Ocena kosztów wykonania misji publicznej — Uprawnienia dyskrecjonalne Komisji — Kontrola sądowa — Granice (art. 86 ust. 2 WE)*
8. *Prawo wspólnotowe — Zasady — Zasada równości traktowania — Dyskryminacja — Pojęcie*

1. Z brzmienia art. 230 akapit piąty WE wynika, że kryterium daty powzięcia wiadomości o akcie, jako początek biegu terminu na wniesienie skargi, ma charakter jedynie uzupełniającej w stosunku

do kryterium publikacji lub notyfikacji aktu. Nie można zatem zastosować kryterium powzięcia wiadomości o zaskarżonym akcie, przewidzianego tytułem uzupełniającej przez art. 230

akapit piąty WE, jeżeli decyzja podlega publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Za publikację w rozumieniu tego artykułu należy uważać okoliczność, że Komisja daje osobom trzecim pełny dostęp do tekstu decyzji umieszczonej na jej stronie internetowej wraz z publikacją w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* skróconego zawiadomienia pozwalającego zainteresowanym na zidentyfikowanie danej decyzji i informującego ich o możliwości dostępu do internetu.

Jest tak w przypadku publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, na podstawie art. 26 ust. 1 rozporządzenia nr 659/1999 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. [88 WE], skróconych zawiadomień dotyczących decyzji z zakresu pomocy państwa wydanych na podstawie art. 4 ust. 2 i 3 wspomnianego rozporządzenia, które wskazują, że na stronie internetowej Komisji jest dostępny tekst decyzji, w autentycznej wersji lub wersjach językowych, z usuniętymi danymi poufnymi.

(por. pkt 73, 78, 80–82)

2. Uzasadnienie wymagane przez art. 253 WE powinno być dostosowane do charakteru rozpatrywanego aktu i przedstawiać w sposób jasny i jednoznaczny rozumowanie instytucji, która wydała akt, pozwalając zainteresowanym poznać podstawy podjętej decyzji, a właściwemu sądowi dokonać jej kontroli. Wymóg uzasadnienia należy oceniać w odniesieniu do konkretnej sytuacji, w szczególności do treści aktu, charakteru przywołanych argumentów, a także interesu, jaki w uzyskaniu informacji mogą mieć adresaci aktu lub inne osoby, których dotyczy on bezpośrednio i indywidualnie. Nie ma wymogu, by uzasadnienie wyszczególniało wszystkie istotne elementy faktyczne i prawne, ponieważ ocena, czy uzasadnienie aktu spełnia wymogi art. 253 WE, winna opierać się nie tylko na jego brzmieniu, ale także uwzględniać okoliczności jego wydania, jak również całość przepisów prawa regulującego daną dziedzinę.

(por. pkt 95)

3. Zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia nr 3577/92 dotyczącego stosowania zasady swobody świadczenia usług w transporcie morskim w obrębie państw członkowskich (kabotaż morski) liberalizacja kabotażu na Wyspach Kanaryjskich miała zostać przeprowadzona dopiero po dniu 1 stycznia 1999 r. W tych okolicznościach Komisja nie

mogła zaproponować władzom hiszpańskim zmiany zasad świadczenia usług w ramach połączeń morskich między Wyspami Kanaryjskimi, przewidzianych w umowie dotyczącej zarządzania i świadczenia usług połączeń morskich w interesie krajowym przez okres 20 lat od dnia 1 stycznia 1978 r.

z nałożeniem zobowiązań z tytułu świadczenia usług publicznych.

(por. pkt 186, 188, 189)

(por. pkt 175)

5. Państwa członkowskie dysponują szerokim zakresem uznania w odniesieniu do definicji usług, które uważają za usługi w ogólnym interesie gospodarczym. Stąd definicja tych usług opracowana przez państwo członkowskie może być podana przez Komisję w wątpliwą jedynie w przypadku oczywistego błędu.

(por. pkt 216)

4. Chociaż w celu uznania, że przedsiębiorstwo jest zobowiązane do zarządzania usługami w ogólnym interesie gospodarczym w rozumieniu art. 86 WE, konieczne jest, aby świadczenie tej usługi zostało mu powierzone na mocy aktu władzy publicznej, może przyjąć to formę koncesji na wykonywanie usług publicznych. W związku z tym, że koncesja może być udzielona jedynie za zgodą koncesjonariusza, nie można kwestionować faktu, że danemu przedsiębiorstwu powierzono zarządzanie usługami w ogólnym interesie gospodarczym z tego powodu, że przedsiębiorstwo to interweniowało w proces powierzenia mu tej misji, ani też na tej podstawie, że przedsiębiorstwo zrezygnowało z wykonania części tej usługi, ponieważ jednostronna rezygnacja ze świadczenia usług jest w zasadzie zgodna

6. Ani z art. 86 ust. 2 WE, ani z orzecznictwa dotyczącego tego postanowienia nie wynika, jakoby misja interesu ogólnego mogła być powierzona podmiotowi gospodarczemu jedynie w wyniku zastosowania procedury zaproszenia do składania ofert.

(por. pkt 239)

7. W odniesieniu do oceny złożonych okoliczności gospodarczych przy ocenie

kosztów świadczenia usług publicznych na rzecz danego przedsiębiorstwa w ramach art. 86 ust. 2 WE Komisja dysponuje szerokim zakresem uznania. Wynika z tego, że prowadzona przez Sąd kontrola oceny dokonanej przez Komisję powinna ograniczać się do weryfikacji dokładności materialnej okoliczności faktycznych i stwierdzenia braku oczywistego błędu w ocenie.

(por. pkt 266)

8. Dyskryminacją jest w szczególności odmienne traktowanie porównywalnych sytuacji, stawiające niektóre podmioty gospodarcze w niekorzystnej, w stosunku do innych podmiotów, sytuacji, gdy ta różnica w traktowaniu nie jest uzasadniona istnieniem ważnych obiektywnych różnic.

(por. pkt 271)